

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.147/2025/10.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. október 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntette miatt Terhelt1 és társai vádlottak ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2024. november 28. napján kihirdetett 6.B.32/2022/124. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Terhelt1 I. rendű vádlott bűncselekményének minősítése helyesen: közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás bűntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont].

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételének számát 300 (háromszáz) napi tételre, az egy napi tétel összegét 10.000.- (tízezer) forintra súlyosítja, azzal, hogy az így kiszabott 3.000.000.- (hárommillió) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 300 (háromszáz) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melyet a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtön fokozatban, egyéb esetekben fogház fokozatban kell végrehajtani.

A bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 20 (hús) havi részletfizetést engedélyez akként, hogy az első havi 150.000. (százötvenezer) forint részletet jelen ítélet kihirdetését követő hónap 20. napjáig, a további részleteket a soron következő hónapok 20. napjáig köteles megfizetni. Terhelt1 I. rendű vádlott előzetes mentesítésben való részesítését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Terhelt1 vádlott személyazonosító igazolványának száma:

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével Terhelt I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont]. Ezért őt 2 év börtön fokozatú – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetésre és 250 napi tétel – egy napi tétel összegét 4000 forintban megállapítva – összesen 1 000 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett továbbá a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt I. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette és a egyéb érdekelt gazdasági társasággal szemben a büntetőeljárást megszüntette. Rendelkezett továbbá járulékos kérésekről, így a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélettel szemben az ügyészség a vádlott terhére jelentett be fellebbezést, hosszabb tartalmú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodó tartalmú közügyektől eltiltás, magasabb összegű pénzbüntetés kiszabása végett, valamint a vádlott előzetes mentesítésének mellőzése érdekében. A vádlott, valamint a védője szintén fellebbezéssel éltek a vádlott felmentése érdekében. Az elsőfokú ítélet a jogi személyt érintő rendelkezése jogerőre emelkedett.

[3] Az ügyészség a fellebbezésében előadta, hogy a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, a törvényi minimumnak megfelelő tartalmú szabadságvesztés büntetés eltúlzottan enyhe és súlytalan, figyelemmel arra, hogy az elkövetett bűncselekmény büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, a büntetés kiszabás során irányadó középérték pedig 7 év 6 hónap. A vádlott büntetlensége, az időmúlás, az enyhítő szakasz alkalmazását indokolják ugyan, de a szabadságvesztés tartalmának a törvényi minimumban történő meghatározását nem.

[4] A vádlott cselekményével 229 591 000 forint vagyoni hátrányt okozott, ami a különösen nagy vagyoni hátrány törvényi fogalmának számtani közepéhez közelítő mértékű, az nem tekinthető a minősítési alsó határhoz közeli értéknek. Az időmúlás kétségtől megállapítható, de annak túlzott jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság, mivel a terhelt által elkövetett bűncselekményt a törvény 10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni és a bűncselekmény utolsó rész-cselekménye 2018. május havi, amelyhez képest az időmúlás az elvi elévülési időt meg sem közelíti.

[5] Az ügyészség fellebbezésében kitért arra is, hogy a kiszabott büntetés az ügyben korábban azonos tényállás mellett jogerősen elítélt vádlott társakkal szemben alkalmazott jogkövetkezményekhez képest nem elégíti ki maradéktalanul a belső arányosság követelményét, ugyanis terhelt2 vádlottat a jóváhagyott egyezség szerint – amely alapján

18 000 000 forintot megtérített az okozott vagyoni hátrányból, jelen és más ügy bizonyításához is együttműködve beismerő, tényfeltáró vallomást tett – bűnsegédként szintén 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 000 000 forint (250 napi tétel) pénzbüntetésre, míg terhelt³ vádlottat az előkészítő ülésen tett és elfogadott beismerő nyilatkozata alapján szintén bűnsegédként 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésbüntetésre és 800 000 forint (200 napi tétel) pénzbüntetésre ítélte. Ezért Terhelt¹ I. rendű vádlottnak, mint a bűncselekmény elkövetésében vezető szerepet betöltő tettessel szemben alkalmazott jogkövetkezmények nem állnak arányban az együttműködő és részben a vagyoni hátrányt megtérítő, illetőleg a bűncselekmény elkövetésében kizárólag adminisztratív végrehajtó, bűnsegédi szerepben részt vevő vádlottakkal szemben alkalmazott jogkövetkezményekkel.

[6] Mindezen körülmények indokolják, hogy Terhelt¹ I. rendű vádlottal szemben az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához igazodó törvényi minimumnál hosszabb tartalmú, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés és magasabb napi tétele számú pénzbüntetés kiszabását. Mivel végrehajtandó szabadságvesztés büntetés esetén nincs lehetőség a vádlott előzetes mentesítésben történő részesítésének, ezért ezen rendelkezés mellőzése szintén indokolt.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.70/2025/2. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést módosította. Indítványozta a szabadságvesztés büntetés tartamának változatlanul hagyása mellett annak hosszabb időre történő felfüggesztését, valamint a pénzbüntetés magasabb összegben történő meghatározását, az előzetes mentesítés mellőzését, továbbá a Btk. 52-53. §-ira figyelemmel a Btk. 54. § a)-e) pontja alapján a vádlott gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szervezet tagja, meg egy személy vezetője gazdasági társaság vagy szövetkezet felügyelő bizottságának tagja, egyéni cég tagja, egyéni vállalkozó, vagy civil szervezeteknek a civil szervezetekről szóló törvényben meghatározott vezető tisztségviselői eltiltását is.

[8] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást alaposan, az eljárási szabályokat betartva folytatta le. Az ítéletében megfelelően számot adott arról, hogy a tényállást a vádlott tagadásával szemben, miért a rá terhelő nagyszámú bizonyíték figyelembevételével állapította meg, az így meghatározott tényállás megalapozott, ezért a másodfokú eljárásban irányadó. Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján helyesen vont következtetést Terhelt¹ I. rendű vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes.

[9] A büntetés kiszabása körében a törvényszék a vádlott terhére és javára szóló körülményeket szinte hiánytalanul számba vette. Azonban a 3 évet felölelő elkövetési időszakból elmulasztott a terhelt kitartó szándékára következtetni. Ezt meghaladóan az enyhítő és súlyosító körülményeket túlnyomó részt számuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte. A középértéket el nem érő, sőt a törvényi minimumnál enyhébb - enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott - 2 év szabadságvesztés igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez az enyhítő és súlyosító körülményekhez. Azonban a 3 év próbaidő nem felel meg az ügyben érintett, további vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésekkel kapcsolatban vizsgálandó belső arányosság követelményének, ezért annak hosszabb időtartamban történő meghatározása továbbá a kiszabott pénzbüntetés súlyosítása indokolt.

[10] terhelt¹ vádlott a közbevételeket meg nem fizető gazdasági társaságok huzamosabb ideig tartó piaci részvételével az üzleti etikát, az üzleti élet tisztaságát és a gazdasági verseny tisztességes voltát veszélyeztette és bár tény, hogy nem volt a egyéb

érdekelt⁴ cégjegyzési joggal rendelkező képviselője, ugyanakkor az elsőfokú bíróság is megállapította ítélete indokolásának [329] bekezdésében, hogy a vádlott a gazdasági társaságokban sok éves, a cég működésével szorosan összefüggő felelős beosztást töltött be, valamint e cég egész üzleti tevékenységét, annak összes gazdasági vonatkozását, ügyeit stb. általa irányított céges ügyként kezelte. Ezért indokolt a vádlottal szemben a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is (BH2019.42.)

[11] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában - a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt módosításokra figyelemmel - előadta, hogy az elsőfokú bíróság védence tagadásával szemben a bizonyítási eszközök közül leglényegesebb szerepet terhelt² vádlott nyomozati szakban tett vallomásának tulajdonított, akit - az idézésének sikertelensége miatt - tárgyaláson tanúként nem tudtak meghallgatni. Ugyanakkor a bíróság lehetősége lett volna a nemzetközi bűnügyi jogsegély különböző formáinak igénybevételevel megidézni, mivel a meghallgatása indokolt lett volna, különös figyelemmel arra, hogy vallomását - a megkötött egyezségekre figyelemmel - érdekorientáltság mellett tette ezért az nem feltétlenül fedí az objektív valóságot. A védelem álláspontja szerint a priuszára tekintettel sokkal nagyobb szerepe volt a bűncselekményben. Támadta továbbá az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét, kitérve az egyes bizonyítékokra amellet érvelt, hogy azok alapján nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal, hogy védence elkövette a terhére rótt bűncselekményt. Álláspontja szerint hiányos az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelési tevékenysége, az elsőfokú ítéleti tényállás részben megalapozatlan, továbbá a megállapított tényállás ellentétes a bizonyítást érintő iratok tartalmával és téves ténybeli következtetéseken alapul. A védence a egyéb érdekelt⁴ működésében kizárólag tolmácsolási és adminisztratív feladatok ellátásával vett részt, ezért indítványozta a Be. 593. § (3) bekezdés alapján az eltérő tényállás megállapítása mellett a védencének a költségvetési csalás vádja alóli felmentését a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[12] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket helyesen vette számba és értékelte. Ugyanakkor tévesen értékelte a védence terhére súlyosító körülményként a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottságát mivel a bűnügyi statisztikai adatokból ilyen következtetés nem vonható le. A védence kitartó szándékára sem vonható le következtetés mivel a hasonló módszerrel elkövetett költségvetési csalásokhoz képest nem volt kiemelkedően hosszú az elkövetési idő. Indokoltan alkalmazott az elsőfokú bíróság büntetés kiszabás során az enyhítő szakaszt, továbbá a különösen kedvező személyi körülményekre és a büntetési célokra figyelemmel igen részletes és példaértékű indokolást adott arról, hogy miért indokolt a védencével szemben a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, az általa megállapított próbaidő hossza megfelel a büntetési céloknak, annak felemelése az elsőfokú ítélet óta eltelt időre is tekintettel nem indokolt. Az elsőfokú bíróság a jogkövetkezmények meghatározásakor figyelemmel volt a belső arányosságra is (elsőfokú ítélet [304] és [323] bekezdések), a vádlottak által elkövetett bűncselekmény alapvetően azonos, az ügyészség által hangsúlyozott eltérő elkövetői alakzat pedig nem jelenti az egyes vádlottak cselekményének lényeges eltérő társadalomra veszélyességét. Továbbá a védencével és terhelt² vádlottal szemben megállapított eltérő hosszúságú próbaidőt indokolja utóbbi terhelt nagyságrendekkel kedvezőtlenebb előélete. Terhelt¹ I. rendű vádlott nem töltött be lényeges szerepet a cég működésében és a jelentős időmúlásra figyelemmel a büntetés céljával ellentétes lenne vele szemben a foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása. Előzetes mentesítésének a mellőzése szintén nem indokolt, mivel a

védence első ízben került összetűzésbe a törvénnyel, rendezett személyi és családi körülményekkel, és a büntetőeljárás rendkívül elhúzódott

[13] Mindezek alapján elsődleges indítványa védecének felmentése, másodlagosan pedig elsőfokú bíróság ítéletének Be. 605. § (1) bekezdésére tekintettel helybenhagyása.

[14] Az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen a védő a fellebbezése indokolását fent tartotta, a vádlott csatlakozott védőjéhez.

[15] Az ítéltábla – a fellebbezések okára és irányára figyelemmel – a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is.

[16] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárás utasítását eredményezné.

[17] Helytállóan alkalmazta a törvényszék a Be. 527. § (1) bekezdés a) pontjának rendelkezését, amikor a tartósan külföldön tartózkodó terhelt² elítélt – többszöri sikertelen idézését követően – nyomozás során tett vallomását felolvasás útján tette bizonyítás tárgyává. Tény, hogy nemzetközi jogsegély keretében tanúkénti kihallgatására esetleg lehetőség lett volna ez azonban a büntetőeljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna, mivel Terhelt¹ I. rendű vádlott bűnösségét további bizonyítékok is alátámasztották, pl. a nyomozás során lefoglalt e-mail váltások, a munkavállalói vallomások, tanú³ tanú vallomása, ifj. terhelt² vádlott vonatkozásában keletkezett lehallgatási hanganyag.

[18] Fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Utal rá az ítéltábla, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás

indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják (BH2020.94.).

[19] A törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, mely azonban kisebb részben pontosítandó [Be. 592. § (2) bekezdés a) pont]. A törvényszék az egyes költségvetési csalások tényállásánál a munkabért terhelő adó- és járulékaival kapcsolatosan a vagyoni hátrány mértékéhez hozzászámította a 1,5%-os szakképzési hozzájárulást is. Ugyanakkor ez a járulék 2022. január 1. napjától megszűnt, mely ok miatt a cselekményekkel okozott vagyoni hátrányok mértékénél 1,5%-kal csökken az összesített vagyoni hátrány nagysága, amely elenyésző változást eredményez a tényállásban, a cselekmények minősítésén nem is változtat. Erre figyelemmel a [47] bekezdés kiegészíti azzal, hogy: „Az okozott vagyoni hátrány összege a 2022. január 01. napjával megszűnt szakképzési hozzájárulás nélkül 220.516.000.- Ft.”

[20] Az elsőfokon eljáró törvényszék a Be. 163. § (1), (2) és (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, alapos bizonyítást folytatott le, az ügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen, közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességében is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. A személyi bizonyítás anyaga vonatkozásában a vallomások nagy gondossággal, több oldalról, részletekbe menően elemezte és nem vétett hibát a mérlegelés során. Ítéletnek indokolása teljeskörű, a bíróság valódi bizonyítékértékelő tevékenységéről adott számot, kifejtve, hogy miért vetette el a terhelti védekezést, és azzal szemben milyen bizonyítékok alapján állapította meg bűnösségüket. Ítéletében részletesen elemezte, hogy a korábbi vádlott társak beismerő vallomásán túl, milyen bizonyítékok támasztják alá a vádlott bűnösségét, pl. munkavállalói vallomások melyek igazolják a vádlott cégvezetői szerepét, tanú3 tanúvallomása stb., de különösen a nyomozás során lefoglalt üzenetváltások, e-mailek, melyek számos terhelő adatot tartalmaznak a vádlottra nézve.

[21] Az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában - törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekményének minősítése azonban részben pontosítandó. A költségvetési csalás büntettének elkövetési magatartását, jelen esetben az adóhivatali megtévesztő bevallások benyújtását nem terhelt1 vádlott végezte, hanem a különböző cégek ügyvezetői, vagy nevükben a könyvelők, akinek nem volt tudomásuk arról, hogy valótlan bevallást adnak le. A vádlott ezen tévedésben lévő személyek felhasználásával követte el a bűncselekményt, ezért nem tettese, hanem a Btk. 13. § (2) bekezdés szerinti közvetett tettese lesz a költségvetési csalás büntettének.

[22] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[23] A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tetтарыos meghatározása. A bünteteskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek” (1214/B/1990 AB határozat).

[24] Az elsőfokon eljáró bíróság helyesen feltárta a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket, az annyiban igényel kiegészítést, hogy súlyosító körülményként értékelendő, hogy a bűncselekményt hosszabb időn, éveken keresztül valósította meg, valamint a társas elkövetést [56/2007. Bk. vélemény II/8. pont]. Ugyanakkor egyet értve a védelemmel megállapítható, hogy a 2015-2018. években a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekménye száma csökkent (Legfőbb Ügyészség: Tájékoztató a 2018. évi bűnözésről), ezért az elszaporodottság a terhelt terhére nem értékelhető.

[25] Erre tekintettel az ítéltábla nem látta indokoltnak kiszabott szabadságvesztés próbaidejének a meghosszabbítását, ugyanakkor a bűncselekmény elkövetését tagadó, több száz milliós vagyoni hátrányt okozó vádlottal szemben indokoltnak tartotta a pénzbüntetés napi tételének és összegének a rendelkező részben írtak szerinti felemelését. Az ítéltábla a Btk. 51. § (2) bekezdés rendelkezésére figyelemmel rendelkezett a meg nem fizetése esetén az átváltoztatás módjáról, és a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján a részletfizetés engedélyezéséről.

[26] Az ítéltábla egyetértve a védelem által kifejtettekkel, nem tartotta indokoltnak Terhelt I. rendű vádlottal szemben a foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabását, mivel a büntetlen előéletén túl, a bűncselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb idő alatt sem követett el gazdaság rendjét sértő, vagy más bűncselekményt úgy, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy aktívan részt vesz a gazdasági életben, biztosítva saját és hozzátartozói bevételeit.

[27] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatban megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásánál, hogy a bíró a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen.

[28] A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a bíróság az elítéltet előzetes mentesítésben részesítheti, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, és az elítélt a mentesítésre érdemes. A törvény eleve behatárolja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, ezen belül pedig a bíróság mérlegeléséhez köti. Ehhez képest az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a terhelt személyének

jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő. Nem a terhelt büntetőjogi felelősségéről való döntésről van szó, hanem arról, hogy a bűncselekménye ellenében és kiszabott büntetése mellett, a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is (BH2018. 135).

[29] A vádlott hosszabb időn át, üzletszerűen, többet magával követte el bűncselekményt, ezen körülmények nem hagyhatóak figyelmen kívül, és a társadalom védelme érdekében nem indokolt a vádlott előzetes mentesítésben részesítése, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[30] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, annak elrendelése esetén a vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés szükségessége nem merült fel.

[31] A másodfokú bíróság a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja rögzítette a vádlott megváltozott személyazonosító okmányának számát, mint a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontja szerinti személyes adatot.

[32] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (4) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezését a 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Debrecen, 2025. október 29.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Z á r a d é k :

A Miskolci Törvényszék 6.B.32/2022/124. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.147/2025/10. számú másodfokú határozatában írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. október 29.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke